

I Ayahuascaens verden

- en reise til Espiritu de Anaconda i Amazonas



Av Vivek
metsavima@yahoo.it.

Jeg kom til Espiritu De Anaconda om kvelden, etter en lang reise med uendelige opphold på flyplasser og i store byer. Det første jeg merket da autocarrollen stoppet, var alle trærne fulle av fugler og gresshopper som kvitret og sang, ustoppelig, et intenst kvitret som gjorde godt i sjelen: endelig ute i naturen igjen! Stephane, min kjæreste, fulgte meg til rommet mitt. Jeg var oppspilt og spent. Ville jeg få være med på Ayahuasca-seremonien allerede inatt?

Jeg hadde bare 14 dager å være her på og var veldig opptatt av å få mest mulig ut av oppholdet mitt.

Stephane satte seg på sengen og så på meg – intense, klare øyne fulle av lys.

”Vivek”, sa han, ”jeg råder deg til å tenke nøye igjennom hva du ønsker å oppnå her. Guillermo er en mesterhealer, han kan gjøre alt du ber om – men du må være veldig klar på hva du vil. Hvis du ber ham om å heale lillefingeren din, healer han lillefingeren – hvis du ber ham om å transformere hele livet ditt, kan han gjøre det.” Jeg hadde ennå ikke møtt Guillermo, sjamanen som ledet Espiritu De Anaconda-senteret.

Jeg begynte å tenke igjennom hva jeg egentlig ville få ut av oppholdet mitt, og det var ikke så enkelt som jeg hadde trodd. Ville jeg få livet mitt til å fungere? Helbrede kroppen min? Tjene penger på noe jeg likte? Ja takk begge deler – men var det ikke egentlig noe spirituelt jeg var ute etter? Vite hvem jeg var, åpne hjertet mitt og føle uforbeholden grenseløs kjærlighet? Jeg ble sittende og fundere.

”Du må være veldig tydelig med Guillermo”, gjentok Stephane. Vi satt

i Maloccaen, huset hvor seremoniene fant sted, et par timer senere. ”Han er en veldig enkel mann”: Vi ventet. Langs alle veggene i det åttekantede rommet var det lagt ut madrasser med puter og tepper. En båtte var plassert ved hver madrass. Jeg visste hva den var der for. Alt jeg hittil hadde hørt om Ayahuasca tilsa at jeg sto ovenfor en skikkelig spy-orgie. Men jeg følte meg merkelig rolig. Et stearinlys skinte i midten av rommet. Ved siden av meg satt en jente fra landsbyen, og ved siden av henne igjen hennes mor. De var kommet for å få healing av Guillermo. Jeg prøvde et øyeblikk å forestille meg hvordan det ville være å ha med moren min på en seremoni med hallusinogene planter, men klarte det ikke.

Da seremonien begynte, gikk først alle fram en etter en og drakk et lite dramme glass Ayahuasca – en ekstremt vond drikk. Så ble lyset slukket, det var mørkt og stille. Alle ventet på at virkningen



skulle komme. Jeg prøvde å sitte oppreist, men etter den over 30 timer lange reisen tok det ikke lang tid før jeg la meg ned og slappet av.

Ikke lenge etter følte jeg meg vevet inn i et nettverk av lysende stråler. Det var som om jeg lå og fløt i energi, og grensene mellom min egen kropp og omgivelsene var flytende. Plutselig dukket Dolly opp. Og Klara Ku. De snakket seg imellom, og jeg forsto at de representerte mine egne tanker. Kort etter var jeg vitne til en hel mengde tegneseriefigurer i alle former og fasonger, som diskuterte, ertet og snakket i munnen på hverandre. Alle mine indre mentale stemmer var blitt til en eneste stor stand-up komedie. Jeg har alltid hatt en viss selvironi, og den fikk jeg god bruk for nå! Alt som vanligvis framsto som superviktig ble omgjort til patetisk drama, med tegneseriefigurer som lagde ansikter og morsomme grimaser. Jeg hadde ventet meg en tøff prosess hvor jeg skulle møte min innerste frykt og spy som et helvete, og isteden hadde jeg det bare helt vanvittig morsomt. Det var mitt første møte med Ayahuasca, en plante jeg etter hvert lærte å bli mer og mer glad i.

Hver kveld skjedde det noe nytt under seremoniene. Jeg hadde en løpende samtale med Ayahuasca-planten, og hun spurte meg stadig vekk hva jeg ville hun skulle vise meg – hun sa hun kunne vise meg alt jeg ville. ”Jeg vet ikke” sa jeg hver gang. Aller helst ville jeg bare bli opplyst, komme i den lykksalige tilstanden av altomfattende kjærlighet som jeg hadde opplevd et par ganger i livet.

Jeg trodde ikke Ayahuasca kunne gi meg det, selv om den ga meg mange spennende visjoner.

Ayahuasca åpner bevisstheten, en får visjoner og innsikter, og en går gjennom helbredende prosesser. Men denne åpningen av bevisstheten fortaper seg til en viss grad når virkningen av planten er borte. For å oppnå en varig transformasjon anbefales det derfor å utføre en ”diett”. Dette er en prosess hvor en inntar en eller flere planter over flere dager, alt fra en uke til et par måneder. Store sjamaner kan gå på diett i flere år; da lærer de blant annet å bli mesterhealere, å ta med seg kroppen sin til andre steder på jorden eller i rommet, og å gjøre kroppen sin udødelig.

Ayahuasca har sin spesielle plass fordi den er ”alle planters mor”. Den åpner opp blokkeringer i kroppen og gjør en mer mottakelig for lærdommen og helbredelsen fra Mesterplantene og Healingplantene. Men disse plantene har vel så mye å bidra med; de kan endre ens liv og ens bevissthet for alltid. Hvilken plante en inntar, avhenger av hva en vil oppnå og hva en trenger. Stephane hadde rådet meg til å gå på diett,



Guillermo og Sonia

jeg hadde sagt fra til Guillermo allerede da jeg kom at det var det jeg ville gjøre, men denne fāmælte mannen lot meg vente i flere dager. Når jeg spurte sa han bare ”ja, la meg tenke litt” – eller ”ja, men i morgen” – det var ytterst frustrerende. Stephane hadde understreket for meg hvor viktig det var å vite nøyaktig hva jeg ville med dietten, og jeg hadde sagt det til ham, hva i all verden var det han ventet på? Jeg ville jo transformere meg, jo før jo heller!

Det var ikke før etter flere dager jeg skjønnte hva han hadde ventet på. Jeg hadde prøvd å være tydelig overfor ham på hva jeg ville oppnå med dietten, men sannheten var at jeg var like mye i konflikt nå som jeg alltid hadde vært: jeg ville åpne hjertet mitt og oppnå en ordløs, formløs tilstand av kjærlighet og enhet, samtidig var jeg dødsens lei av å kave rundt i livet mitt, ikke bruke kreativiteten min og ikke tjene penger. Jeg følte jeg måtte velge hva jeg helst ville ha, og det var alltid like vanskelig.

”Ayahuasca har sin spesielle plass fordi den er ”alle planters mor”. Den åpner opp blokkeringer i kroppen og gjør en mer mottakelig for lærdommen og helbredelsen fra Mesterplantene og Healingplantene.”

Så, under en Ayahuasca-seremoni, hadde jeg en visjon som viste meg forskjellen mellom Stephane og meg. Når jeg så på meg selv, så jeg en lysende ball av energi i hjertet. Når jeg så på Stephane, så jeg en energiball i hjertet og en i midten av hodet. Det følte der og da som om han hadde noe jeg manglet: et fokus, en slags klarhet, en målbevisst mental styrke. Guillermo hadde tidligere sagt til meg at tankene mine gikk i ring, at jeg var forvirret, og at det var vanskelig for meg å arbeide når jeg hadde en haug av tanker fulle av floker og knuter. Han ville glatte ut flokene og rydde opp i det mentale oppsettet mitt. Kanskje det var dette arbeidet som hadde ledet til denne visjonen, hvor jeg følte at jeg fløt viljeløst omkring, hvor jeg så min egen motstand mot å bruke mine mentale evner, og hvor jeg for første gang følte et gryende ønske om å forandre meg.

Jeg fortalte denne visjonen til Guillermo under morgendagens konferanse, hvor alle deltakerne var samlet for samtale og undervisning. Hans kone Sonya, som også er en veldig dyktig sjaman, var der også. Hun sa at jeg måtte ha et mål for seremoniene mine; et spørsmål jeg ville ha svar på, en retning jeg ville utvikle meg i. Hvis jeg ikke hadde det, ville Ayahuasca-seremoniene bare gi meg noen spennende opplevelser, en trip - men ikke noen varig endring. De sa også at jeg trengte å åpne meg mentalt, og at Guillermo gledelig ville gjøre det for meg – men at det ville ha mye større kraft hvis jeg selv uttrykkelig ba om det. Guillermo ga meg to dager til å tenke over hva jeg ønsket.

Det er kanskje overflødig å si at jeg satte meg i tenkeboksen en god stund. "Åpne meg mentalt" hørtes i utgangspunktet helt forferdelig ut, jeg ville jo være så spirituell, og hadde lenge sett på det mentale som et forbannet hinder. Det tok meg atskillige samtaler med Stephane for å se dette begrepet i et annet lys – min egen motstand i seg selv var kanskje bevis nok på at jeg nettopp trengte å "åpne meg mentalt". Jeg måtte motstrebende innse at jeg hadde masse konsepter om spiritualitet som ikke tjente meg det aller minste. Så dagen etter hadde jeg bestemt meg. Jeg forkynte for Guillermo at jeg ville åpne meg mentalt, og gjorde mitt beste for å virke bestemt. Han foreskrev meg en plante ved navn "Marossa", en såkalt Mesterplante, som utvikler spesielt

Rusmidler og åndelighet

Fra redaskjonen

En av de sakene som skaper sterke følelser i forbindelse med åndelig utvikling er bruk av rusmidler. Det skyldes at narkotika og andre rusmidler i så stor grad er misbrukt i vårt samfunn. Det får være åpent om bruk av hallusinogenerende planter er en god vei å gå for den som søker personlig åndelig vekst og utvikling.

Vi har valgt å ta med denne artikkelen om bruk av Ayahuasca i Ildsjelen. Sett fra en vinkel er det kanskje slik at alle de gaver naturen gir er nettopp gaver til oss mennesker. Men at gaver som inneholder så mye kraft og påvirker oss så sterkt også lett kan misbrukes og føre på ville veier er noe vi ser daglige eksempler på. Bruk av rusmidler i forbindelse med åndelig utvikling har lenge vært kjent av indianere i sør og nord Amerika. I Amerika finnes det for eksempel en peyotekirke, hvor menigheten har lov til å bruke peyote (en sterkt hallusinogenerende kaktus som har likhetstrekk med LSD i sin virkning) i utøvelsen av sin tro. Dette kan kanskje sammenlignes med bruk av alkohol under den kristne nattverd. Tross indianernes tradisjoner med bruk av rusmidler i åndelig sammenheng, så virket/virker jo for eksempel alkoholen svært ødeleggende og destruktivt på de indianske samfunn og kultur. Det er i hvert fall sikkert at det både er utfordrende og kan føre til store vansker å gå "planteveien" mot høyere vekst og utvikling. Den egner seg antagelig for noen mennesker og ikke for andre, på samme måte som andre retninger og praksiser er gode for noen og ikke for andre. Det viktigste er kanskje at man finner og går den veien som er sann og ekte for ens personlige vekst og utvikling. Det er lite sannsynlig at man finner sin egen vei gjennom å bekjempe og motarbeide andre som går på sin.

En artig liten tanke jeg har er at siden vi mennesker ødelegger og utsletter jungel og natur, så vil denne energien naturlig nok fortsette å eksistere i en annen form, kanskje som storbyjungel og menneskelig ødeleggelse gjennom avhengighet av rusmidler/



narkotika. På dette globale nivået kan menneskets narkotikaproblem forstås som et problem i vårt forhold til planetverden. Vi kan si at planetverden tar hevn fordi vi misbruker den. Ikke slik som mennesker tenker seg hevn med ondskap og bevisst planlegging. Men hevn som en nødvendig konsekvens av våre handlinger. Det kan virke som om kreftene fra de plantene som kan brukes til å fremskaffe helbredende medisin og åpne dører til åndelige opplevelser, også kan brukes (og blir i våre dager til tider brukt slik) at de fremkaller destruktivt ødeleggelse av sinn og kropp. Det er i hvert fall sikkert at hvis vi ikke elsker, respekterer og forstår hvilken lengsel og søken som ligger under vår bruk av rusmidler, så vil de i verste fall virke ødeleggende og destruktivt på oss, i beste fall gi oss en liten pause fra vår vanlige hverdag og tilstand. Tenk gjennom dette neste gang du bruker et stoff som alkohol.

Ayahuasca

Ayahuasca er en plantedrikke i form av te som har eldgamle tradisjoner. Den er brukt til helbredelse og for å åpne opp sansene til den spirituelle verden. Den stimulerer klarsynhet og fjerner blokkeringer.



intuisjon og mentalt fokus. Så var dietten endelig begynt – og jeg følte at den ikke begynte en dag verken for tidlig eller for sent.

I dagene som fulgte hadde jeg et par seremonier hvor jeg besøkte andre verdener. Jeg så hvordan skillet mellom denne og andre verdener løses opp på atomisk nivå. Jeg lærte å gå inn i bevisstheten til mine egne celler, deretter i mine egne atomer, for derfra å reise inn i en annen verden. Den første seremonien hvor dette skjedde, besøkte jeg verdenene til alver og engler. Neste gang var jeg langt, langt ute i kosmos, jeg danset med mine søstre i en annen dimensjon, og fløy ut av kroppen så til de grader at jeg måtte føle på hele kroppen, med numne, klossete hender, for å forsikre meg om at den virkelig var der. Jeg syntes det var vanvittig artig å oppdage at jeg hadde en kropp på jorden også, det følte som et mirakel, en kropp som hadde materialisert seg for meg ut av det tomme intet.

Dette var selvfølgelig ”bare” mine egne subjektive opplevelser. Opplevelsene man får av Ayahuasca kan like godt vise ens eget sinns projeksjoner som noe som virkelig er ”sant”. Ayahuasca er en lunefull plante på den måten; det fins andre planter som er mye mer ærlige, som for eksempel en plante ved navn Toe. Denne blandes ofte med Ayahuasca, og hvis du er opptatt av å få et ærlig svar kan du henvende deg til denne plantens ånd. Eller du kan gjennomgå opplevelsene dine i en ordinær bevissthetstilstand, og ut

fra dette perspektivet se om du fikk riktig informasjon.

Personlig tviler jeg ikke et øyeblikk på at jeg var i kontakt med andre verdener. Jeg fikk økt selvtillit: jeg så at selv om jeg ikke alltid føler jeg duger til noe særlig her på jorden, gjør jeg stor nytte for meg i andre dimensjoner. Jeg ble vist hvordan jeg skapte harmoni i det bølgeaktige, kontinuerlige mønsteret av energi som gjennomstrømmet hele skapelsen – jeg glattet ut urolige energier i andre dimensjoner, og det igjen påvirket vår verden i positiv retning. Ved en anledning så jeg også hvordan jeg hjalp et romvesen å parkere! Det var en sann glede å føle at jeg virkelig dugde til noe. Selv om dette kanskje var et utslag av Ayahuasca humoristiske sans, opplevde jeg med hele meg at prestasjonene mine på jorden var langt fra det eneste som telte. Jeg var i sannhet et multidimensjonelt vesen, og det var umulig å være deprimeret eller redd så lenge jeg var bevisst min multi-dimensjonelle natur.

For første gang i mitt liv fikk jeg et virkelig forhold til ånder – før hadde jeg bare trodd på dem, kanskje følt dem, nå så jeg dem og snakket til dem. Ofte, i begynnelsen av seremoniene, så jeg en høy kvinneskikkelse som så ned på Maloccaen ovenfra. Hun fungerte som beskytter under seremoniene. Alle som tar Ayahuasca er veldig åpne og utsatt for angrep av onde ånder eller til og med svart magi. Jeg var veldig heldig i så måte. Stort sett var de ubehagelige visjonene få og lite gjenstridige.

Bare under en seremoni var de ”onde” åndene ubehagelig invaderende. Og her fikk jeg oppleve hvordan Ayahuasca underviser og trener oss opp: hele seremonien ble en knallhard trening i å holde fokus, jeg måtte bruke alt jeg hadde lært for å fokusere positivt og holde de skremmende åndene ute av tankene og energifeltet mitt. Jeg innså der og da at negative ånder fra alle slags dimensjoner strømmer til hvis en går rundt med mye negative tanker. De rett og slett digger det; du gir dem inngangsbilletten til å tære på din egen energi. Dagen som hadde vært, hadde vært en dag med temmelig labert humør, hvor jeg også hadde stilt meg veldig åpen overfor andres



negativitet. Nå betalte jeg for det. Jeg så helt klart konsekvensen av å begrave seg i negative tanker.

Så jeg brukte lyd, et utrolig kraftfullt virkemiddel som Guillermo også alltid bruker. Jeg brukte visjoner – jeg fikk en visjon av Krishna, som jeg holdt så godt jeg bare kunne. På et tidspunkt holdt jeg ikke ut å være i Maloccaen lenger, og gikk ut i skogen og gråt rundt et tre. Rolando, Guillermos nærmeste assistent, kom og hentet meg. Jeg fortalte ham hva som foregikk, at jeg ble invadert av onde ånder og følte meg helt maktesløs. ”Du må ha sterke tanker, Vivek”, sa Rolando smilende. ”Veldig sterke, positive tanker”. Jeg hadde visst det hele tiden, men ordene hans hjalp likevel utrolig godt, som om det ble enda klarere for meg enn før. Jeg pustet inn Krishna enda en gang og gikk inn i Maloccaen igjen – og avsluttet seremonien i en tilstand av absolutt lykke, styrke og ro.

Da jeg skulle dra hjem igjen, etter 15 dager med diett og Ayahuasca-seremonier, følte jeg at arbeidet var fullført. Jeg følte meg klar og harmonisk, og når jeg tenkte på livet mitt framover følte jeg at jeg var klar til å ta fatt og ikke tvilte et sekund på hva jeg skulle gjøre. Jeg hadde virkelig åpnet meg mentalt, og møtene mine med andre verdener hadde gitt meg en følelse av å komme ”hjem”. Hjem til andre dimensjoner av meg selv som jeg ikke hittil hadde vært i kontakt med – og jeg følte at så lenge jeg kunne beholde kontakten med disse verdenene, var jorden et meget spennende sted å være. Jeg følte meg inspirert til å skape og manifestere all den skjønnheten jeg hadde blitt vist. Jeg føler meg heldig som har fått innpass i plantenes verden på en så vakker, trygg og kjærlighetsfull måte. •

”Vivek og Stephane arrangerer jevnlig healingturer til Peru. For nærmere informasjon, se www.amazonianshamanism.com eller send en e-mail til metsavima@yahoo.it.”